

Zjevení Páně

Rožnov, Střítež, 6.1.2013

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Mt 2, 1 – 12

Text: J 1, 9-14

Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozemý Syn, plný milosti a pravdy.

Dnešní neděle 6. ledna je svátek, označovaný v církevním kalendáři jako Zjevení Páně. V běžném kalendáři najdete spíše označení Tři králové, a to přesto, že nebyli tři a nebyli to králové. Je to lidové označení pro svátek, při němž se v církvi čítával příběh o mudrcích, kteří se přišli poklonit narozenému Ježíši. Ti mudrci poznali v Ježíši narozeného Krále. Resp. bylo jim to zjeveno. Proto se svátku, který to připomíná, říká svátek zjevení Páně. Pán Ježíš byl mudrcům zjeven jako narozený Král.

Co to ale je, to zjevení? Někdy si pod pojmem zjevení vybavíme nějaký nadpřirozený úkaz, třeba že se někomu zjevil duch, strašidlo, prostě nějaký zjev nehmotné podstaty, fluidum vznášející se nad zemí a hovořící záhrobním hlasem. To ovšem není zjevení v pravém slova smyslu. To je buď vidina psychicky nemocného člověka, nebo filmový trik. Biblické zjevení vypadá na pohled úplně normálně a často ho ani nepostřehneme. Slovo „zjevení“ - ř. „apokalypsis“ v biblickém významu znamená prostě poznat něco, co nám bylo dosud skryto. Doslova to znamená – odkrytí. Jako když je něco přikryto víkem, pak to víko sundáte a uvidíte, co bylo pod ním. To je zjevení. Bible ovšem tohoto slova neuzívá pro každé poznání skrytých věcí. Když se díváte pod pokličku, jestli už brambory vaří, tak to zase není zjevení v tom biblickém slova smyslu. A tak je pro zjevení Páně užíván ještě jiný speciální ř. termín - „epifáneia“ - tzn. objevení se - je to příchod někoho, kdo byl dosud v skrytosti, nebo je to aspoň nějaké znamení jeho skryté přítomnosti. Mít zjevení Páně znamená učinit nečekaný objev. Znamená to objevit Pána Boha skrytého v tom malém narozeném dítěti. Zjevení je zvláštní způsob poznání skryté skutečnosti, kdy nám sám Bůh dává poznat to, na co bychom normálně nepřišli. A právě o takové zjevení jde, když slyšíme zvěst o Ježíši Kristu. Jde o sebezjevení Boží.

Když se Ježíš narodil, tak nic nenasvědčovalo tomu, že to je Boží Syn. Naopak, všechno svědčilo proti tomu. Narodil se jako docela obyčejné dítě. Jako každé dítě potřeboval přebalit, nakojit, uspat... Navíc se narodil ve špinavém chlévě jako nemanželské dítě... Může z toho člověk svým rozumem vyvodit, že to je Boží syn, Král a Pán, Kristus? Myslím, že ne. Nikdo to nepozná, dokud mu to sám Bůh nezjeví. Proto je na světě tolik lidí, kteří v Ježíše Krista nevěří. Oni totiž věří pouze svému rozumu nebo také nerozumu. A pak vidí opravdu jen to jezulátko v jeslích nebo ježíška s pytlek dárků, ale rozhodně ne toho, kdo může v jejich životě vládnout, určovat jak budou jednat, co budou říkat, nevidí v něm toho, kdo může určovat jejich způsob myšlení. To, že má Ježíš tuto moc, to je skryto. Proto každý potřebujeme pro sebe objevit, že Ježíš se může stát Pánem našeho života. Protože jen tak se nám stane Bohem. Jinak můžeme zpívat ostošest Narodil se Kristus Pán, ale nebude to v našem případě pravda, dokud se Ježíš nestane skutečným Pánem našeho života. Dokud v něm neobjevíme toho, kdo má nad našimi životy moc. Do té doby se nám ještě nenarodil žádný Kristus Pán, ale pořád jen nějaký židovský chlapec, byť neobyčejně nadaný a moudrý. Ale Ježíš jako Pán má moc náš život spravovat, dávat mu smysl a cíl, řečeno biblicky, má moc stvořit v nás nový život, tak nový, jako kdybychom se znovu narodili.

Jak ovšem přijmout to sebezjevení Boží, zjevení Páně, jak objevit pro sebe Ježíše jako Pána našeho života? Zjevení už se své podstaty se přijímá vírou. Když Bůh něco zjevuje, tak máme svobodu tomu věřit i nevěřit. Rozumem si to ověřit nemůžeme. A tak na nás leží rozhodnutí víry. Přijmout toho Ježíše jako Pána svého života nebo ho odmítnout a zůstat jen u lidového slavení Vánoc. Před takovým rozhodováním stojí lidé už tenkrát, když se Ježíš narodil. Ta situace se nemění, ta je stále stejná. Evangelista Jan přesně vyhmátl to, co je ve vánočním příběhu nejdůležitější. A tak jeho popis vánoční události je trochu zvláštní. Nebalí vánoční zvěst do líbezného příběhu, jak to dělají Matouš a Lukáš, ale jde přímo k jádru věci. Říká o Ježíši a o nás: „Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.“

Co nám říkají tyto verše? Jednak to, že jsou tu mnozí, kteří Ježíše jako svého Spasitele nepoznali a nepřijali jej. Ale jsou tu i někteří, kteří ho přijali, kteří uvěřili, že v něm přišel na svět Bůh a těm pak dal Ježíš zvláštní moc. Učinil z nich děti Boží. Co to znamená? Děti Božími jsou ti, kdo mají život z Boha. Nežijí pouze tak, jak by žili normálně, tedy podle toho, co bezbožný svět pokládá za normální, ale žijí životem, jehož původ je v Bohu. Jan doslova říká: „Ti se nenarodili jen, jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců. Ti se narodili z Boha.“ A tak, kdo uvěřil v Ježíše Krista, ten pro sebe objevil, nebo jinými slovy, tomu bylo zjeveno: Teď můžeš jít a žít nově a jinak, protože to, jak jsi dosud žil, co zlého jsi už udělal, to ti Bůh odpustil. Poslal svého Syna, aby vzal na sebe trest za všechny tvé hříchy. Ty jsi teď volný,

amnestovaný k tomu, abys mohl začít znovu a jinak. To není automatické, že se takový člověk začne chovat jinak. Ale má k tomu svobodu, je k tomu osvobozen.

Bratři a sestry, v tomto týdnu jsme vstoupili do nového roku. Nejen pár amnestovaných, ale my všichni jsme dostali svobodu k novému životu. Nedávejme si pouze nějaká silácká předsevzetí, naoko překonávající lidskou zkušenost zklamání, skepse a rezignace. Přijměme jako možnost ten život, který dává Bůh. To je život v pravdě. Život, který počítá s lidskou hříšností, ale zároveň i s nadějí. Protože je to život stále nový. Nebo který je nový stále. Který se stále obnovuje a po každém pádu má sílu a tendenci znovu a znovu povstat. Je to život plný nezdolné naděje a chuti žít. Věříme-li v Ježíše jako Pána, znamená to, že věříme v jeho moc, která nám nabízí život Božích dětí. Sám na sobě to ukázal ten, který žil jako pravý Boží Syn. Měl tak nezdolnou nadějí, že ani ta smrt ho nemohla udržet v hrobě. Proto byl nakonec vyvýšen, aby se před ním sklonilo každé koleno. Proto jej i my vyzýváme jako svého Pána a jako jeho učedníci jej následujeme. A když objevíme pro sebe v Ježíši Boha, pak jsme přijali zjevení Páně a vlastně teprve pak můžeme pravdivě říci: Ano, to Boží mocné stvořitelské slovo, které bylo na počátku a které dokáže stvořit opravdový, pravdivý život, to Slovo existuje. Stalo se tělem a přebývalo mezi námi. A my jsme spatřili jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy.“

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, zjev se všem, tak jako se v Písmu svatém zjevuješ nám. Aby všichni poznali, kdo je pravým Pánem světa i našeho života. Odpusť nám, že ani my tě často nepoznáváme a potřebujeme tě pro sebe znovu objevit. Ty nám, Pane, dáváš vždy novou milost a vždy znovu nás přijímáš. Ty nevzpomínáš více na žádné naše nepravosti. Odpusť nám, když my vytahujeme staré věci, abychom se jimi trápili a sušovali sebe i ostatní. Dej, ať žijeme z tvé milosti, ať žijeme novým životem, životem, který je nový každého dne, neboť i tvá milost je každého dne nová. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Nebeský Otče, který v Kristu zjevuješ světu svou slávu: děkujeme ti, že jsme směli uslyšet tvůj hlas a uvěřit, že Ježíš je tvůj milý Syn. / Prosíme, otevři nám oči i srdce, aby nám slávu tvého Syna nezastíralo ani jeho poníženi, ani slabost a duchovní bída jeho vyžnavačů. / Dej, ať zrakem víry rozpoznáváme slávu tvého Syna všude tam, kde se káže evangelium, kde dochází k odpuštění a k novému životu. / Přidávej církvi svědky, kteří by mocně zvěstovali tvé slovo a věrně budovali sbory. Modlíme se za kazatele a za presbytery tohoto sboru i všech sborů a církví Kristových. / Dej, ať zrakem víry rozpoznáváme slávu tvého Syna všude tam, kde se zastává pravda a spravedlnost, kde se přináší obět' lásky a služby pro druhé. / Přidávej církvi i tomuto sboru bratry a sestry, kteří žijí pravým životem podle evangelia, jsou věrní v daném slovu, kteří stojí za pravdou, kteří tiše slouží a účinně pomáhají nemocným, navštěvují opuštěné a potěšují zarmoucené. / Dej, ať zrakem víry rozpoznáváme slávu tvého Syna všude tam, kde se lidé rozhodnou pro víru v Krista a dají se pokřtít. / Prosíme, dávej své církvi Ducha svědectví, aby mnozí byli získáni. / Kriste, Synu Boží, tvá sláva je ve tvém kříži. Nedopusť, aby církve a národy světa hledaly slávu jinde - v bohatství a moci. Ať usilují o pokoj, mír a spravedlnost. Tak oslav své jméno. Amen.*